

DEVECSERI UJSÁG

Társadalmi, közgazdasági és politikai hetilap

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:		Felelős szerkesztő: Dr. SOMOGYI KÁROLY	Kiadótulajdonos: HUSS FERENC	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Devecser, Klapka-ucca 16.
Egész évre	8 pengő			TELEFON 23.
Fél „	4 „			Íde intézőndők a lapot érdeklő minden-
Negyed „	2 „			nemű közlemények
Egyes szám ára	20 fillér			

Vármegyei leventeverseny.

1927. szeptember 11. az a nevezetes nap, mely mintha a régi „daliás idők” hadi játékainak fényét villogtatta volna fel a zord feledékenységgel sűrű fellegei alól hosszú évszázadok óta újra magyar lobogók alatt — kétfejtű sasok nélkül. A látvány valóban felemelő és megkapó volt. Alig méradt szem szárazon, mikor a zászlók alatt büszke, dőléggel tartással felvonnulni látta ifjainkat, a jövő reményességét, akiknek tekintetéből kisugárzott az erő és akarat: ha kell készen: „száguldó lovakon halni vagy élni!”

A vére-vesztett, sok sebbel méltatlanul megnomorított magyar nemzet emelte fel fejét ebben az ifju se regben; odakiáltva a világnak, hogy élni akar. A levente-gondolatnak az a legfőbb tartalma, hogy az ifjuságban hatványozott fokra emelje az ösztartóztatandóság érzését, példával mutassa meg, hogy az összetartásban milyen hatalmas erő rejlik, hogy az milyen gyönyörű eredményeket tud létrehozni, hogy az eredmény hatása nevelje az önbizalmat, önértéket, ölje ki az emberek lelkéből a csüggedést. A levente-gondolat a jobb jövő reménye, de harc is azért. Erősítése annak az eszmének, hogy a hazát szeretni kell, azért áldozni kell és pedig egész az önfeláldozásig; szeretni kell, mint az édes anyát, aki mindenét adja gyermekének, szeretni fokozottan akkor, amikor az édes anya gonoszok büne folytán koldussá, beteggé lett. Nincs is más erő, mert ez a leghatalmasabb erő, mint a szeretet, mely dolgozik, küzd, fárad, szenved, ez az országot talpra állíthatná.

Az ünnepséget Horváth Lajos vm. alispán nyitotta meg lelkes beszéddel és Körmendy-Ehes Lajos főispán zárta be dicséret és elismerő szavakkal az összes közreműködők részére hangsúlyozván különösen az ifjuság lelkében a nemzeti gondolat ápolásának szükségességét.

Az ünnepség impozáns közönség jelenlétében folyt le, melyen ott volt a vármegye egész tisztikara, előkelősége és vidékiek is szép számmal.

Ami a versenyeket illeti, azok is katonás rendben bonyolódtak le. A versenybírószám a rendeteg anyagot

csak hosszú és kritikus munka után tudta feldolgozni s így az eredmények kihirdetése már csak az est-homálynál történetelt meg, amikor a vidéki leventék mind eltávoznai voltak kénytelenek.

Anélkül, hogy legtávolabbról is az ünnepontás gyanúja alá óhajtanánk esni, mégis a versenyek rendezése és a díjjak odaítélése körül néhány észrevételünket nem hallgathatjuk el.

A vidéki leventék érdemei nem lettek kellőképpen méltányolva. Az utazás, szállás, szállásolás, idegen pálya okozta hátrányoktól eltekintve, élesebben el kellett volna választani, különösen az atlétikában a falusi és a városi leventéket. Az okokat nem kell részletesen elmondani. Nem kellett volna a legértékesebb és legszebb vándordíjakat kizárólag a városoknak juttatni. Ha pedig már egy tekintet alá lettek az összes leventék vonva: a falusiak részére pontelőnyöket kellett volna adni, ami a városiakat fokozottabb ambícióra ösztökélte volna.

Ami a devecseri és járási leventéket illeti, elfogulatlanul meg kell állapítanom, hogy messze kimagaslottak vagy legalább is voltak olyanok — különösen a szabadgyakorlatokban, gula alakításban — mint a városi leventék. Elismerés és dicséret illeti úgy az oktatókat, mint ifjainkat.

A következő vármegyei versenyen, mely a tapasztalatok alapján bizonyára javított rendezésben fog lefolyni, alapos reményünk lehet szebb eredményekre.

Kitartás a munkában, lelkesedés továbbra is! És elérjük a „szebb jövőt”!

Újabb megfigyelések a mételeykór ismeretéhez.

Írta: dr. Kovács Sándor.

A Devecseri Ujság hasábjain egy ízben foglalkoztam már azon nagy nemzetgazdasági csapással, melyet háziállatainkban a mételeyek okoztak és amelyek nem csupán a juhok és szarvasmarhák, hanem helyenként a sertések és lovak közül is szedte áldozatait.

Akkori közleményemben röviden jeleztem, hogy a betegséggel szemben sikeresen vehetjük fel a harcot, ha a gazdaközönség a legelőmibb óvintézkedéseket fogadatosítja és elkövet mindent a mételeyárvák elpusztítására, találatok legyenek azok legelőn, vízben, vagy árterek területéről származó szénán.

Nehogy valaki vérmes reményeket tápláljon a jövőt illetően, nem ijesztésül, hanem meggyőződéssel közlöm azon kísérleti eredményeket, melyeket a budapesti m. kir. állat-

orvosi iskola világhírű tudós professzora: dr. Marek József hosszú hónapokon át szarvasmarhák, juhok, sertések és lovakal végezett.

Első közleményemben megírtam, hogy a mételey apró, szürkefehér, betokolt lárvái, a „cerkariák” nedves környezetben, különösen a szénának a nyirkos talajjal érintkező rétegeiben mintegy 4 hétig maradnak életben és ennyi ideig közvetítik fertőzést az árteres területekről származó szénára.

Ennek a tudományos megállapításnak azonban ellentmondott azon körülmény, hogy a gazdaközönség napról-napra észlelte és tapasztalta, miszerint az olyan növények állatai, melyek sohasem jártak jegelőre, és csak száraz takarmányon tartottak, mételeykórba estek, vagy pedig olyan szarvasmarhák és juhok, melyek distolozás után szépen javultak és hiztak, a tél folyamán újra soványodni kezdtek és kényszervágatásuk után a májukban egészen fiatal, néhány milliméter magyságu mételeyeket lehetett találni.

Ezen tapasztalati tényekre alapította Marek tanár a vizsgálatait és megállapította, hogy a nedves nyarak folyamán betakarított szénára legalább 8 hónapig közvetíthet halálos fertőzést. Ugyancsak megállapította azt is, hogy az egész téli és tavaszi istállóidő alatt háziállataink a mételey árterületekéről származó takarmánnyal állandóan fertőződhetnek és megbetegedhetnek. Az ilyen területekről származó szénára és sarjú e tekintetben ép oly veszélyes, mintha azt zölden etették vagy legeltették volna.

Ennek a konstatacióra pedig a gyakorlat szempontjából rendkívül fontos, mert nem elegendő tehát a legelőn befertőzött állatokat a tél folyamán egyszer gyógykezelnünk, hanem a visszaesés jeleit mutató betegeket újra kezelés alá kell venni, ami természetesen tetemes költséggel és kiadással jár.

A mételeykór ellen biztosan ható gyógyszerünk van, mely nem más, mint az ugyan-csak Marek tanár által felfedezett és minden gazda által sajnosan jól ismert „Distol”, mely nemcsak elpusztítja a máj epeereiben elősködő férgeket, hanem még a súlyosan betegeket is meggyógyítja. A gyógyszer testsúly szerint megállapított mennyiségben kell az állatnak legalább 12 órai koplattatás után beadni. De az idevágó tapasztalatok azt igazolják, hogy a kigyógyult állatok főkéletesez, azaz munkaképesek csak akkor fognak lenni, ha a distolozás idejében történt, nevezetesen: ha az állatok mája a mételeyek vándorlása, az epeerek kitágulása, megvastagodása miatt még nem puszult el, más szóval a máj a legfontosabb feladatának, az epe kiválasztásának megtud felelni.

Megtörténik számos esetben, hogy vizsgálattal mételeykór a szakember megállapítani nem tud, ennek dacára az állat fogy, romlik, hosszú szőrözettel válik, neheztelton lélegzik, munkában hamar kifárad, fullad, nyelvét kilógatja stb. Ez az eset most, hogy a járvány lezajlott, gyakran észlelhető, különösen a gazdasági munkára használt állatoknál és oka az ugynevezett idült szövethólyagok májgyulladás, mely a mételeykór folyamánya, szövődménye és amely a maga részéről váltja ki a felett leírt tüneteket.

Mindezekből kitűnik, hogy mételeykór esetén nem elegendő a sokak által szentírásnak hitt distolozás, mert ha az állatokat előre haladott stádiumban kezeljük, akkor csak fél munkát végeztünk. A gazda szempontjából pedig az a fontos, hogy a gyógykezelt állatok ne csak feljavíthatók, hanem még gazdasági munkára is felhasználhatók legyenek.

Ezért szükséges a védekezésre fektetni a figyelmet, mert ha csekély munkával a legelőket és réteket a rézgálicos oldattal fertőtlenítiük, (1 kgr. rézgálic 500.000 kgr. víz) akkor a cercariának a szervezetbe jutását akadályoztuk meg és így a gazda a tetemes pénzkiadásokkal járó gyógykezelés költségeitől fog megmenekülni.

A kérdés fel van adva és minden gazdának felelnie kell arra. Mi a eelszerűbb, most az őszi legeltetés szezonjában a rétekre való kihajtás előtt fertőtleníteni a veszedelmesnek látszó területeket és a szénának megfelelő kezelésével a fertőzés lehetőségét csökkenteni, vagy pedig ölbetett kézzel várni a téli istállózás idejét és egyedenként kezelni az állatainkat? A közbirtokosságok, uradalmak és községek mindegyike, ahol a tél és nyár folyamán a mételeykór meg volt állapítva, felvilágosított a mételeykór elleni védekezésről.

Mi szakemberek megtettük a köteleességünket. A gazdaközönségen a sor, hogy a felvilágosító tanácsot megszívleljék és annak szellemében cselekedjenek. Nem szabad elfeledniük, hogy amit említettem, a mételeykór 8 hónapig ellenállnak a kiszáradásnak és így állandó veszedelem fenyegeti az árterés területekről származó széna etetésével a háziállatainkat. Kövessen el mindent a bajok elhárítására, mert még nincs késő!

A Somló megszabadult.

Mint régen a várát, most a bazaltját vették ostrom alá barbár ellenségek; aknákkal, ágyúkkal törtek elene adáz hadak, de a védők is részen voltak. A fenséges mozdulatlanásban álló hegy lelke kiáltani kezdett; hűséges katonái csatasorba álltak; kezükben az igazság fegyvere volt: győzniük kellett! Hatalmas vitézek siettek kívülről is védelmére. Láttukra elvonnult a prédaéhes had: a hegy felszabadult az ostrom alól.

Veszprémmegye törvényhatósága 1927. szept. 12-i közgyűlésén az állandó választmány javaslatára küldöttség útján akart ez ügyben a kormányhoz fordulni, mire dr. Óvári Ferenc főrendiházi tag közölte azon értesülését, mely szerint a minisztertanács véglegesen elejtette a somló bazaltbánya tervét. Nemcsak, de törvénnyel fogja biztosítani a Somló és egyéb természeti kincseink sértetlen fennmaradását.

A védősereg hálás örömmel veszi e tényét tudomásul és a Somló érdekelttség bizonyára fog alkalmat s módot találni arra, hogy köszönetét fejezze ki mindazoknak, akik segítségére voltak.

Mindaddig azonban, míg a megvihatatlan védmű: a törvény meg nincs építve, tartsuk szárazon a puskaropunkat s egy tapasztalatot mindenre jegyezzünk meg jól magunknak: az összetartásban, a szervezetségben van az erő.

A Somló-érdekelttség ne csak a veszély idején összeszaladva legyen együtt, hanem tömörüljön már jó előre. *Alakítsuk meg a somló hegykőszeg és szőlőbirtokosok szövetségét!* S.

Máról-holnapra.

— Rendőrséget! —

Az állam belső rendjének, erkölcsi és vagyoni biztonságának egyik talpköve a fegyveres erő. Amely ország nem elég erős arra, hogy lakóinak személy- és vagyonbiztonságát a legteljesebb mértékben biztosítani tudja, ott felborul a társadalmi rend, napirenden vannak a lopások, betörések, rablógyilkosságok s meleggya lesz a tébolyult agyu emberek rögeszméjének: a bolsevizmusnak.

A mi országunk egyszer már tulesett a vörös veszedelmen. Nekünk devecserieknek is éppen elég volt belőle. Nem óhajtuk még egyszer vissza.

Erős kézzel elsöpörték ugyan a bolsevizmust, de azért még mindig parázs izzik a hamu alatt; hol itt, hol ott üti fejét ideig-óráig a marxista téboly.

Ki lát a vesébe, ki tudja megmondani, hogy a mi járásunkban nem bujkál-e egy-egy leninfu, aki még mindig reménykedik a világmegváltó marxizmus eszméinek feltámadásában; sötétben bujkáló alakok, akik minden eszközzel megfertőzni igyekeznek az egyszerű falusi lelkeket; nemzet- és vallásgyűlölő hazátlanok, akik csak az alkalomra várnak, hogy átkos eszmék csóvját beledobhassák a békésen dolgozó polgárok életébe.

A ránk erőszakolt hitvány békekötés nem engedi meg a kellő számú katonaság tartását. Már pedig ezekkel a sötétben bujkáló alakokkal egyszer egészen le kell számolni, az erdő mélyén, kicsi falukban meghuzódó, téveszméket hirdető hitványjelkü brigantinnak rá kell kocogtatni a koporsójára. — Aki meghalt, járjon Istennel!

Csütörtökön van a hetipiac Devecserben, ember, állat, kocsis, autó borzalmas összevisszaságban. A piacér kicsi, az elhelyezkedés lehetősége ezeregy akadályba ütközik. Veszekedés, káromkodás, apróbb-nagyobb balesetek megszokott látvány. Egy hetven éven felüli öreg községi altisz igyekszik néminemű rendet teremteni gyalogosok és szekerek között, persze nem sok eredménnyel.

Nemrégiben betörték a nagytrafikba. A nyomaveszett betörő olcsó és finom trafikot sziv azóta.

A múlt szerdán egy lelkiismeretlen sofőr lovasról együtt elgázolt Devecserben egy őcsi gazdát. Természetesen azzal a bizonyos bottal ütök a gázoló autó nyomát.

Két héttel előbb ellopták Devecserben egy fiatal iparosmesternek egy óltöny új ruháját, a héten pedig egy kocsisnak egy pár új bakancsát. Ruhá, cipő bizonyára már többször cserélt gazdát, a tettes pedig a markába nevet.

Az a kevés állományú csendőrség, amely Devecserben állomásozik, kevés ahhoz, hogy magában a községben is szolgálatot teljesítsen. Elég dolga akad neki künn a határban.

Tehát rendőrséget kérünk!

Egy kis utánajárással könnyű lenne 4-6 tagu államrendőrséget kapni.

Várjuk, hogy illetékes helyen megmozdulnak-e ebben az irányban.

Szemüveg.

H I R E K

Akkor is ...

Piroslik a fa levele,
Eljött az őszi ujra.
Muzsikáló emlékeknek
Lett a szívem rabja.

Azt hittem, már elfeledtem,
Nem gondoltam rája:
Kék ibolyát mikor szedtem,
Zöld erdőbe járva ...

Szomorkodó őszi napon
Jutott csak eszembe:
Akkor is így melázgatott
A szeptember vége.

Akkor is így sugott-bugott
Vén diófa lombja,
Mikor ajka az enyémet
Forrón megsókolta.

Uray Irén.

— Hymen, *Németh* János devecseri mészárosmester hétfőn tartotta esküvőjét *Huss* Ilonkával, néhai *Huss* Gyula lapkiadó leányával.

— Követésre méltó példa: Dr. *Karsay* Sándor, a devecseri kir. járásbíró elnöke a helybeli r. kath. iskolának 10 pengőt adományozott a szegényes iskolásgyermekek tankönyveinek beszerzésére. Ugyancsak 10 pengőt adott erre a célra egy névtelen jótévő. A nemeslelkű adományért ezuton is hálás köszönetet mond az iskola igazgatója.

— Hivatalban. Dr. *Csiba* Mór h. pénzügyigazgató Szolnokról a veszprémi pénzügyigazgatósághoz helyeztetett át. Az új pénzügyigazgató helyettes hétfőn vette át hivatalát.

— A Kath. Leányklub beszámolója. A Kath. Leányklub első munkaévét f. hó 7-én Veni Sancte-val kezdette meg, melyen a tagok közös sz. áldozáshoz járultak. Ugyanazonnap d. u. 6 órakor a kath. iskolában tartotta meg első rendes összejövetelét, melyen először dr. *Kondorné* Kóh Irén klubvezető intézett kedves, megértő beszédet a leánykhoz és szeretetteljes előadásával azonnal meleg kapcsolatot teremtett vezető és tagok között. Utána *Alasz* Miklós plébános, egyházi tanácsadó tartotta az első vallásos előadást, melyet a jelenvoltak nagy figyelemmel hallgattak és komoly érdeklődéssel várják a beígért sorozatos előadásokat, melyekből megtanulhatják hitüket nemcsak bátran megvallani, de jól-készülten meg is védeni. A tagok nevében az ifjusági elnök: *Weinhner* Erzsébet köszönte meg az előadók nagy ihálára kötelező szíves fáradozását. F. hó 14-én dr. *Kondorné* Kóh Irén tartott magas nívójú etikai előadást, melyet szintén havonként tartott sorozatos előadások követnek. Itt jegyezzük meg, hogy a klub szept. 7. óta összejöveteleit a kath. iskolában részére átengedett külön kis helyiségben tartja, melyet reméljük, sikerül a tagoknak mielőbb barátságos, igazi kis otthonná varázsolniok a rendelkezésükre álló szerény eszközökkel. A külön otthon sok nagy nehézséget hárított el a klub egészséges fejlődésének útjából. A tagok ezuton is hálás köszönetet mondanak *Alasz* Miklós plébános urnak, aki a pályai jóindulattal segítette és mindazoknak, akik bármily csekély részben hozzájárultak ahhoz, hogy a Kath. Leányklub (a sok rosszindulatu kritikával és leicsinyléssel üldözött madárka) hamarosan fészekre talált.

— Megnyiták az iskolák. A róm. kath. elemi iskolában hétfőn megkezdődött a tanítás. Noha a kultuszminiszter rendelete folytán csak 15-én, csütörtökön lett volna szabad a tanítást kezdeni, Devecserben „csakazertis” hétfőn megkezdtek. Pedig ezt az időelőtti tan-

évnitást már tavaly is kifogásolta a tanfelügyelő. Jó lesz pedig a Kultuszminiszterrel nem kukoricázni, mert megeshetik rajtuk az a kis baleset, hogy az ilyen legénykedésekért egyszerűen elvonja az államsegélyt, akkor aztán szívhajta a fogát az a néhány „csakazértis” legény. — Az izr. elemi iskolában szintén megkezdődtek az előadások, ugyiszintén megnyitotta kapuit a polgári iskola is. Tavalyi módra szélszórta: különböző épületekben a különböző osztályok.

— Áthelyezés. A pénzügyminiszter *Göndör* Ferenc pü. fogalmazót a devcseri kir. adóhivataltól hasonló minőségben az abaujszántói kir. adóhivatalhoz helyezte át.

— Turisztika. A magyar országos turista egyesület e hé 12-én tartott ülésében tudomásul vette és jóváhagyta a somlóvidéki osztály megalakulását. Ugyancsak a helyi osztály kérelmére az országos turista szövetség felterjesztésben kérte a kereskedelmiügyi minisztert, hogy a Somló lebontható tekintsen el.

— Képviselőtestületi gyűlés volt a múlt szombaton este a községülés az utcanyitás ügyében. A képviselőtestület elfogadta és jóváhagyta a bemutatott tervet, így semmi akadály nincs már az utca megnyitásának. Ez pedig rendkívül nagy jelentőséget jelent az utazó közönségre nézve, mert sokkal közelebbi uton érhető el a vasútállomás.

— Ideges embereknél és lelkibetegyeknél az enyhe természetes „Perenc József” keserűviz jó emésztést, tiszta fejet és nyugodt alvást teremt. Világhírű idegorvosok véleménye alapján a *Perenc József* víz használata az agy és a gerincvelő súlyos megbetegedéseimél is kiválóan ajánlható. Kapható gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben.

— Versenyeredmények. A vármegyei leventeversenyen díjat nyert leventék: I. 7¹/₄ kg-os egyéni sulydobás (községek csoportjában): 1. Mohácsék Géza (1 drb. ezüst cigarettatárca fízteleldíj és drb. nagy ezüst érem). II. 5-ször 100 m. staféta csapatverseny (községek csoportjában): 1. Devescer község csapata: Mohácsék Géza, Frieder Jenő, Hossz József, Császár Dezső és Patty József. (Egyenként egy-egy drb. kis ezüst érem). III. 5 kg-os sulydobás csapatverseny (városok és községek között) 1. Devescer község csapata. 48 m. 49 cm. összdíjazás eredményel. Róza József, Bauer Géza, Tóth Zoltán, Szalai Károly és Marton Ferenc. (Egyenként 1—1 drb. kis ezüst érem). Második lett ezen versenyben Veszprém város csapata 47 méter, 28 centiméterrel. IV. 60 m-es síkfutás csapatverseny: 1. Pápa város, 2. Devescer. V. A szabadgyakorlatos csapat kitűnő szerepléséért a csapat oktatója, *Molnár* József tanító egy drb. díszes írókésletet kapott. A devcseri járás többi községeiből díjat nyertek: A 7¹/₄ kg-os egyéni sulydobás (községek csoportjában): 3. Szabó Lajos Nagyalásny. (1 drb. cigarettatárca és 1 drb. kis bronz érem). A távolugrás egyéni versenyében (községek csoportjában): 3. Kúrovtác Antal Túskevár. (1 drb. cigarettatárca és 1 drb. kis bronz érem). A céljövő csapatversenyben (községek csoportjában): 2. Ajka község csapata, díj nélkül. Kislód és Nagyalásny községek szabadgyakorlatos csapatainak jó szerepléséért a csapatok oktatói 1—1 drb. fízteleldíjat kaptak. Ajka, Ajkacsingervölgy, Kerta, Nagykamond és Túskevár csapatai oklevéllel lettek kitüntetve.

— Sport. A devcseri levente egyesületben kezdett vette a labdarúgás. A vezetőség ezután is felhívja a már beosztottakat, hogy vasárnap délután 2 órakor a pályán okvetlenül megjelenjenek. Itt említtük meg, hogy a sportpálya kimerése megtörtént. Gyönyörű helye lesz nálunk a sportnak, a Polgári Lövőde szomszédságában. A telep nagyságánál fogva a sport minden ágát képes befogadni s remélhetőleg nálunk is sok lelkes híve lesz.

— A devcseri anyakönyv. *Születés*. Szept. 9. Baráth Ferenc kisbirt. és neje Lakner Anna leánya Mária rk. — Asbók Sándor urad. család és neje Gyalog Ilona fia Antal rk. Szept. 14. Molnár István vm. utász és neje Jókész Hermína (Pusztaimiska) fia István rk. *Házasítás*: Szept. 12. özv. Magyar Józsefné

szül. Mihálovits Anna közs. szegény 80 éves, szivhűvés. *Házasság*: Szept. 12. Németh János mészárosmester és Huss Ilona rk.

Kati néni, Pali bácsi.

Írta: Porkoláb István.

Somlóhegyi emberek voltak. Ma már hiába keressük párjukat. A többi hozzájuk hasonlókkal a mesékből feljáró békeidővel együtt örökre eltűntek s újabbak nem léptek nyomukba. A mai ember még a hegyekben is egészen más, mint a régi volt. Hogy rosszabb-e, vagy jobb? — nem akarjuk eldönteni. De való, hogy a vázlatkönyv lapjai irtesen maradnak, ha mostanság a hegyekben keresünk arcokat.

Pali bácsi, Kati néni... Férj és feleség, itt születtek mind a kettő a hegy körül s egész életüket szőlőben éltek le. Javakorukat valahol Szlavoniában vincellérkedtek el, őregebb napjaikra jöttek haza Somlóra. Az asszonynak volt itt valami kis öröksége, mintegy holdnyi szőlőföld, rajta picit, zsuppos hátú hajlék. Ennyi az egész és mégis, ahogy kesernyés, parasztos humorral ökö maguk is mondani szokták, megélték belőle — holtig. Esztendőn át krumpli, bab, aszalt gyümölcs; egy félgy-meddig kihízott disznó húsa, zsirja; az élelem — évek hosszú során keresztül egyazon katon ruhá az asszonynon, ócska dolmány az emberen: a ruházat.

Pali bácsi lehetett már hatvan éves, amikor háza került. Az asszony se igen maradt mögötte; a melle bebopadt, a háta kidomborodott s orcáját szerette sugározta a vén ráncok, akár a napkorongot. Ez ember hatalmas, taghaszakadt alakja meggyőzött és nagyokat bicogva járt; egy elszabadult hordó sajtó emléket hagyott a jobb lábán. De azért még bírták a munkát. Az asszony dolgozott is; korai tavasztól késő őszi munkája kis szőlőjének földejét, hasznos palántákkal dugdosva tele minden tenyérnyi röggöt. Hanem az ember már nem szeretett dolgozni. Hácsak lehetett, emellekelte a napszambajrást. A felesége rá is ripakodott sokszor:

— Miért nem dolgozol, vén facér?

Az ember visszadörmögte:

— Mert sokat dolgoztam életemben!

Hát ez igaz is volt, de azért a „vén facér” név ráragadt Pálra örökre. A gyerekek a szemébe kiabálták, persze csak olyankor, ha részeg volt. Tehát sokszor. Törődött is ezzel Pali bácsi, úgy tett, mintha nem is neki szólna. Ő előtte csak egy dolog volt fontos, hogy a környéken „lyukas” pincére akadjan. A hajléka elől leste: merre van nyitott ajtó és fülett: honnét hallatszik akonadongás. A legkisebb neszre megindult aztán és a legelső nyitott ajtón becsuszott. És ivott, amennyit ihatott. Sokat nem igen, mert a borral is úgy volt, mint a munkával: nem bírta már. Hamar elfeküdt tőle és pedig ott, ahol: árokpánton vagy szőlőrendek között, utközépen vagy vízmosásban aludta ki magát. Ilyenkor durva, goromba volt; mámorogózós fejfel morcosan dőlöngött háza s nemcsak kezét, botot, hanem még puskát is emelt a feleségére. És mindig pecsenyét akart enni, ami persze nem igen akadt a ház körül.

Kati néni jól ismerte Pali bácsi italos szokásait, nem is érte támadás soha váratlanul. Amikor elmaradt a vén facér, a rozdoga perkussziós száraz piramedlijét leöntötte vízzel és amennyire módjában volt, valami „pecsenye”-félrel is gondoskodott. A fegyver aztán nem is sült el sohasem, ámbar homi jöfete sült nem mindig került a fiókos asztalra. Hanem egyszerűen igazán pompás vacsorával várta Kati néni a vén facért.

Késő ószre járt az idő, az ubort' töltegették föl a pincés gazdák. A hajlékokban erre is, arra is döngöttek naphosszat. Pali bácsi egyik ajtótol a másikig botorkált. Az volt az ő igazi ideje: a murcsizsga ósz. Reggel elment, este kéziálból hazá. Akkor nap is így volt. Az asszony jól tudta: hol jár, jól tudta: hogyan vetődik háza. Esteledett s esett a havaseső. Kati néni előkotorásztá viláhlonnét a tulipános láda alól a kurta csövíl „moslék-keverőt” és átvitte a szomszéd hajlékhoz,

hogy ott a vízfogó csatornánál néhány csöpp vizet csöppentsen a puská piramedlijébe. Nehogy valami bolondot csináljon vele az a murcis fejű Pál ember. El is intézte egy-kettőre a puskát s csak akkor nézett bele a csatorna alatti kádba. Jó, hogy belenézett. Merő öröm lett az egész asszony:

— Na, máma jó vacsorád lesz, vén facér!

Aztán lehajolt s a kád vizéből egy pepita-tollas *kuvick* csuromvizes hulláját emelte ki boldogan. Magához szorította és hazaigetezte a zsákmánnyal. Gyorsan tűzet rakott s a kuvickból percek alatt — csibe paprikás lett. Piros, párolgó, inycsiklandozó husétál, amintőre a szeszes ggyomor annyira vagyódik. Ott gőzölgött már keszen a kis tűzhelyen és várta, hogy megegyék. Nem sokáig; Pál tagbaszakadt teste egyszercsak megtámaszkodott az ajtóban:

— Asszony, vacsorát, de jót! Pecsenyét!

Most Kati néni nem sárgította el a méreg a duhaj szavak hallatára, mint egyébkor, ha pecsenye híjján csak kukoricakását tudott előteremteni a vén facérnak; most furcsa mosoly terült el az ottórcáján, ahogy az ember elé tette a mázos tálban illatozó pórköltet:

— Nesze, kedves Pálom!

Az ember nézett, szimatolt, majd elővette bicskáját és kezdte bökdödni a falatokat. Közben bicegetett, mint vén kos a tavaszi fűnek. És a hússal együtt élvezettel ropogtatta a csontot is.

Kati asszony dehogy tudta volna megállani szó nélkül:

— Ugye, jó gyöngye az a csibe?

Pál meg dehogy ejtett volna ilyenkor jó szót. Felmordult:

— Én pedig azt kértem, hogy hun vetted?

Kati ravaszul huncorgatott üregekbe csuszott apró szemével:

— Mit keresed? Csak edd!

És Pál szónélkül ette csontostul, mindenestől, utolsó falatig az eleje tett ételt. Utoljára még a levét is kimártogatta. Akkor bevágta a bicskáját és végignyitott az ágyon.

Reggel, ahogy felápaszkodott, kiment a hajlék elé. Az asszony utána szól, most lehetett vele beszélni:

— Tudod-e, mit ettél az este?

Hár csibét.

— Az ezüst toktyát!

— Hiába mondd, Kati, csibe volt a!

Az asszony a vakablakba nyujt és előhuzta a hályogos szemű, babos-tollas kuvick-fejét. Odafortotta az ember elé:

— Igen csibét ettél, vén facér, ilyet!...

Pál nem jött ki a sodrából. A nyirág sóprőlől egy ágacska húzott és a pompás vacsora-maradványt piszkálgatta égykedvűen egészséges fogsorából. Majd lassan csak anynyit mondott:

— Mindegy, akármí vót, csakhogy jó vót!

Ezután egypárszor megnézte még Kati néni a szomszéd hajlék vízfogó hordóját: nincs-e benne kuvick? — De már nem sokszor. Betegeskedni kezdett és mire bimbo pattant a vengigén, nem ő ültette a szőlőrendek közé palántát, hanem az ő sírját hinteggette tele a nagy természet keze százsorszörpécslagokkal.

Pál egyedül, árván maradt, a kis szőlő parlagon, kapálatlanul. Az ember magába esett, szótlanul, mogorván bolygott egy darabig a hegyben. Néha bevetődött valamelyik nyitott pinceajtón és leitta magát. Egy ilyen pincézés alkalmával aztán, biztos, nem is egészen tiszta fejjel, eladta a kis szőlőt, rajta a hajlékot a benne levő minden cök-mókkal együtt 550 forintért. (A hegyekben még közvetlen a háboru előtt is forintha beszéltek az idősebb emberek.) Akkor magára vette az ünneplő ruháját, egy kis batyuba kötötte fehérmeműjét és nekivágott e pápai országnak.

Sohase látták többé a Somlón.

Mondják, amíg pénzéből tartott, kocsmáról csárdára járt és mitor az utolsó krajcár is elmaradt valamelyik söntésben, bement a pápai kórházba. És onnét ugyan hova mehetett volna, ha nem a Kati néni után?!

329/1927. tk. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1871. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezennel közzhírré teszi, hogy a devecseri kir. járásbíróságnak 1926. évi 2782/2 számú végzése következtében dr. Pogány Imre ügyvéd által képviselt Kollin Adolf és Fia javára 672 pengő s jár. erejéig 1927. évi március hó 8-án foganatottott kielégítési végrehajtás útján le- és feldí-foglalt és 2440 pengőre becsült következő in-góságok, u. m. 1 Oser és Bauer gyártmányu benzín és cséplőmotor, 1 Kühne gyártmányu cséplőszekrény, 1 tizedes mérleg felerészben nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a devecseri kir. járás-bíróság 1927. évi Pk 768 számú végzése foly-tán 762 pengő tökétkövetelés ennek 1926. évi azept. hó 15. napjától járó 18%, kamatai és eddig összesen 187 P 89 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Ajka-rendeken leendő megtartására 1927. évi szept-ember hó 21. napjának délutáni 3 órája ha-táridőül kitzetetik és ahhoz a venni szándé-kozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 107. és 108. §-al értelmében készpénzfiize-tés mellett, a legelőbbet ígérőnek, szükség ese-tén beszárón alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előverezendő ingóságok-kat mások is le- és feldífoglattatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Devecsér, 1927. szept. 1-én.

WETZEL ANTAL
kir. bír. végrehajtó**Üzletátvétel**

Tisztelettel tudatom, hogy
a régi jóhírnevű Czinder
Károly-féle

mészáros és hentes-
üzletet

átvettem és azt saját ne-
vem alatt tovább vezetem.

Midőn ezt tudomásul adni szerencsém
van, biztosítom a m. t. közönséget
szigorúan pontos és megbízható ki-
szolgálásról, a lehetőség szerint a leg-
olcsóbb napi árokon.

Szíves pártfogást kér

teljes tisztelettel

Németh János

mészáros és hentes.

Kizárólag elsőrendű husokat áru-
sitok. Szíveskedjék erről egy be-
vásárlásnál meggyőződni.

Günther Ferenc okl. gazda
gabona- és terménykereskedőse.

Elfogad előjegyzéseket, nemesi-
teff buza és rozs első utánfer-
mésű vetőmagvakra létesítendő
vetőmagtisztító telepe úgy a
gazdaközönség, mint a kereske-
dők érdekeit szolgálja

Megöl

legyet, szunyógot, molyt, han-
gyát, bolhát, poloskát, svábboga-
rat, tetűt stb. a

FLY-TOX

Az amerikai Mellon Institute találmánya. Em-
berre és állatra veszélytelen. De biztos halál
férgekre és rovarokra. Nem hagy foltot.
Hatása garantált. Háztartásokban, gaz-
daságokban, üzemekben nélkülözhetetlen. —

— Övakodjunk utánzatoktól. —
Más szert ne fogadjon el. Ügyeljünk a
FLY-TOX (kiejtve: Flaj tox) névre.

1/4 literes üveg szájfujtatóval P 340

2 literes bádogtartály - - - P 24—

1 drb. kézipermetező - - - P 550

Kapható Devecsérben:

BÖHM JÓZSEF cégnél.**Ujmagyarország felő****Rothermere lord**

békerevizációs mozgalmá-
nak hiteles története
és okmányai

1927. június-július

Ára 50 fillér

Kaphat: **HUSS FERENCNÉL****HELYI**

képeslapok
(Uj felvétel)

HUSS FERENCNÉL**Természetes**

szénsavas a

Mohai Ágnes-forrás

parafadugós üvegekben

Kapható mindenütt!

Devecsér és Vidéke Hitelszövetkezet
a „Futura” képviselőtőben vásárol

uj gabonát

tíz áron, avagy leszállításkorl
elszámolási áron.

GAZDAK FIGYELMÉBE!

Mielőtt gépszükségletét beszerzi, figyelmesen olvassa végig eme hirdetést!

„KÜHNE” mezőgazdasági gépek!
CSÉPLŐGARNIZURÁKI
VETŐGÉPEK!

Konkolyozók, ekék, boronák, rosták, dardlók
és mindennemű gazdasági gépek,

Eredeti Svéd- „MUNKTELLS”-féle effektív 22 lóerős
MOTORTRAKTOR

Leghíresebb „PUCH” kerékpárok, balkaros cipésgépek, női és szabógépek
nagyon kedvező fizetési feltételek mellett legolcsóbban kaphatók:

Rothauser és Krausz cégnél
Tapolcán.

Mielőtt cséplőgarnitúrát beszerzi, forduljon hozzánk, levélneli vagy sze-
mélyes felvilágosítással szívesen szolgálunk minden vételkényszer nélkül.